

НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ВИКЛАДАЧА ЯК ЧИННИК МЕТОДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН

Ярошенко О.Г., професор, головний науковий співробітник
Інститут вищої освіти Національної академії педагогічних наук України

Для Європейського простору вищої освіти пріоритетом є інституційна спроможність університетів забезпечувати якість викладання і навчання. Як зазначено у Паризькому Комюніке “Протягом останніх 20 років основною місією Болонського процесу та головною метою структурних реформ є забезпечення й покращення якості та відповідності навчання й викладання” [1].

Серед актуальних аспектів удосконалення викладання у вищій освіті України розглянемо такі, як вплив науково-педагогічного потенціалу викладача на методичну підготовку майбутніх учителів природничих дисциплін та прозорість й об’єктивність оцінювання цього потенціалу у вимірах результативності професійної діяльності науково-педагогічних працівників.

Науково-педагогічний потенціал викладача коротко можна схарактеризувати як сукупність здатностей, що забезпечують йому належний рівень виконання передбаченої Законом України “Про вищу освіту” навчальної, методичної, наукової та організаційної діяльності [2].

Методична підготовка здобувачів вищої педагогічної освіти – майбутніх учителів природничих дисциплін – це симбіоз: а) глибоких знань обраної для вивчення наукової галузі (біології, фізики, хімії), та педагогіки, психології і методики викладання конкретних дисциплін; б) дослідницьких умінь, що забезпечують бездоганне виконання шкільного експерименту, служать основою власних наукових досліджень практикуючого вчителя; в) освоєних технологій навчання і виховання учнів; г) світоглядних переконань і ціннісних якостей.

Все зазначене вище майбутні вчителі природничих дисциплін отримують у процесі навчання за умови, що викладачі мають достатній науково-педагогічний потенціал. Тому актуалізується потреба як у модернізації науково-педагогічного потенціалу викладачів, так і в оцінюванні його реалізації у професійній діяльності тих, хто здійснює методичну підготовку майбутніх учителів.

На тепер суттєво розширились можливості формування науково-педагогічного потенціалу викладачів у неформальній та інформальній освіті, в контексті навчання впродовж життя, а також завдяки спільним європейським ініціативам.

Аналіз досвіду вітчизняних закладів вищої освіти засвідчив, що основою оцінювання професійної діяльності викладачів є індивідуальний рейтинг та думка здобувачів вищої освіти щодо якості викладання. Доводиться констатувати, що в обох випадках досконалості не досягнуто.

1. Паризьке комюніке. Режим доступу: <https://mon.gov.ua> > 2018/06/06 > paris-communiqueenua2018

2. Закон України “Про освіту” від 05.09.2017 №2145-VIII. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>.